Našel mater svoji

Ste morda že ob pogledu na fotografije zavzdihnili: Pa ne spet Erazem? Nič nenavadnega. Erazem je človek, ki gre večini nekako na živce.

MANJ DRUŽABEN
Erazem je poznan po tem, da zelo rad gosti prijatelje, vendar pravi, da je z leti vse manj družaben in pri družbi vse bolj izbirčen.

Po eni strani se zdi, da brez razloga, po drugi je razlogov preveč: vedno ima ob sebi lepe ženske in ne taji, da mu je zvestoba neznan pojem, vozi dobre avtomobile, letalo in jahto, ima uspešna podjetja, je izvrsten v tenisu, dober pisec kolumn, soliden kitarist z dobrim posluhom, na odru pa ima več karizme kot marsikateri profesionalni glasbenik. Oprostite, le komu tak človek, ki je povrhu še zadovoljen s seboj in svojim življenjem in si kljub zahtevnemu delu zna vzeti čas za užitke, ne bi šel vsaj malo na živce? Odgovor na to, bolj retorično vprašanje je preprost. Prijateljem! In tudi teh je - kot vsega drugega - v njegovem življenju obilo. In to zato, ker je ne nazadnje tudi izvrsten gostitelj, pozoren sogovornik in človek, na katerega se lahko zanesete. Zanesete tudi v smislu, da zna biti kritičen in konstruktiven tudi do današnje družbe.

OTROK

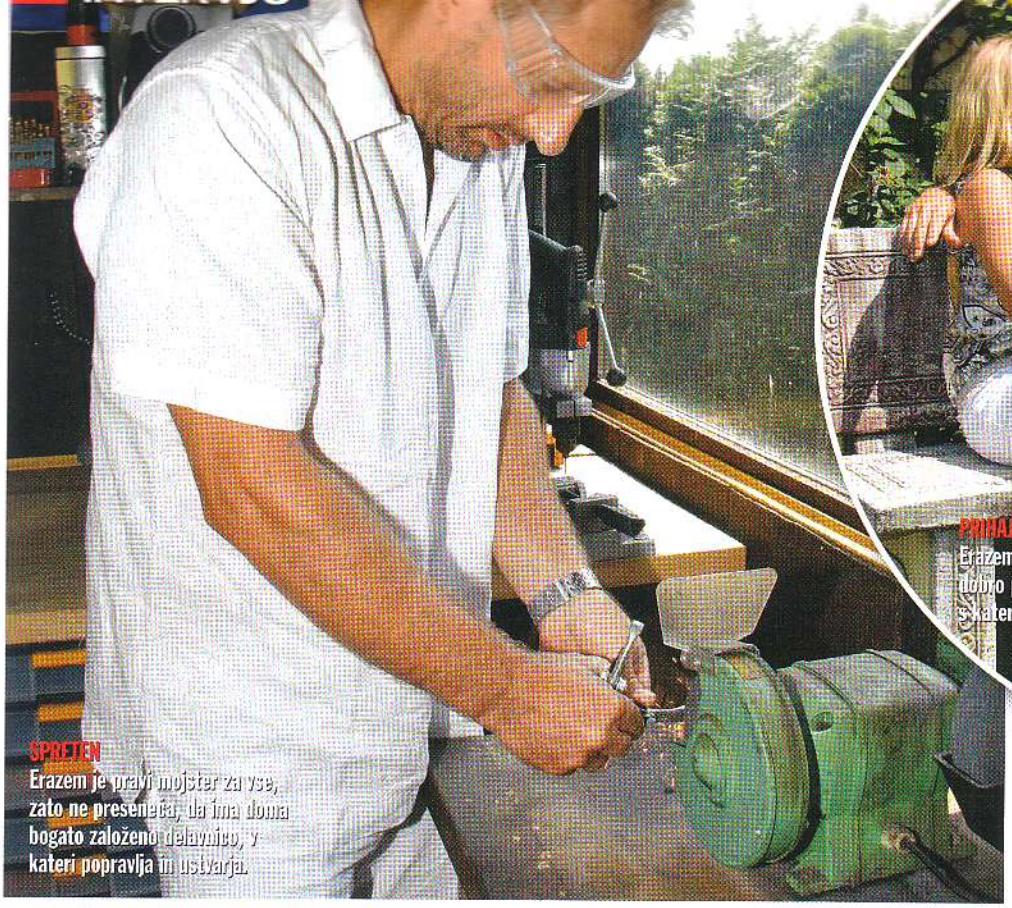

PES JE ČLOVEKOV ...
Ko je umrl Atos, je Erazem jokal kot dež, vendar je že takrat imel doma ljubkega mladička Partosa, ki je danes njegov največji prijatelj.

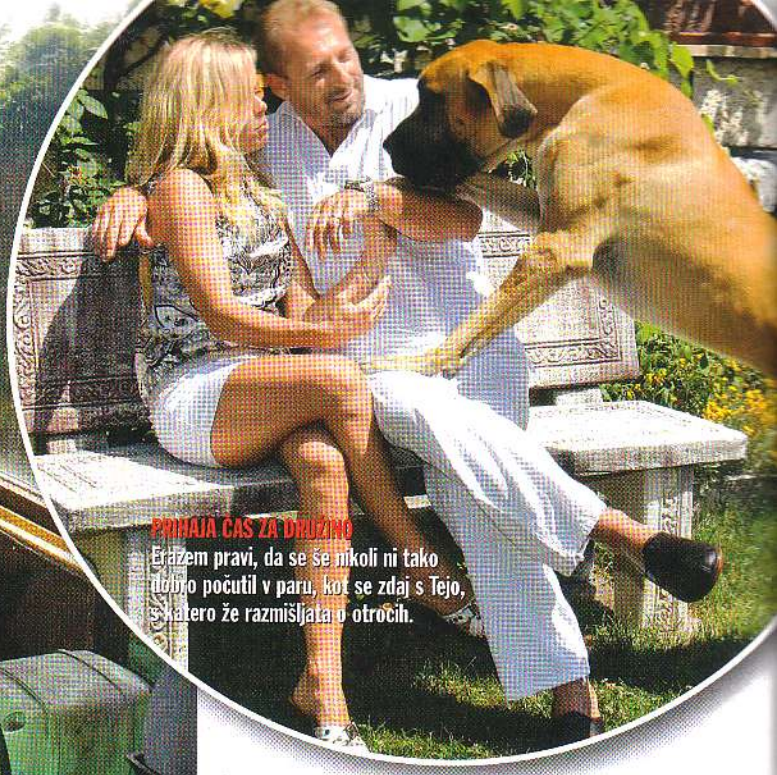
VSE BOLJ NEDOSTOPEN

Ljubezen na drugi pogled ...

Kot avtorica tega prispevka se lahko pohvalim s tem, da mi je sploh uspelo prepričati Erazma za intervju, saj se v zadnjih letih medijske pozornosti izogiba (razen objave svojih kolumn, ki jih bo jeseni spet zbral v knjigi). Glede na to, kako se je začel najin medijski odnos, je to po eni strani nenavadno, po drugi pa zelo 'erazmovsko', da tudi na tak način pokaže, da ni beden zamerljivec, ampak človek, ki se ne ukvarja s preteklostjo. O njem sem namreč prvič pisala pred 15 leti, ko je izdal svojo prvo ploščo. V recenziji za dnevni časopis sem njegovo promocijo hudo popljuvala. Prav zato sem pred kakšnimi petimi leti, ko me je s kolegi iz medija povabil na izlet s svojim čolnom, verjela, da je načrtoval hudo maščevanje. Kot neizkušena pomorka sem namreč nič hudega sluteč zlezla na čoln, ki je izplul v precej neugodnem vremenu. Med divjim poskakovanjem po valovih je Erazem prav nič pomirjujoče (vsaj zame) povedal, da je tisti dan res tako slabo vreme, da razen njega nihče ni izplul ... Ko sem vsa zelena prišla nazaj na kopno, sem ga vprašala, ali je šlo za maščevanje, vendar je menda že pozabil na to kritiko ...

SPRETEN
Erazem je pravi mojster za vse, zato ne preseneča, da ima doma bogato založeno delavnico, v kateri popravlja in ustvarja.

PRIHAJA ČAS ZA DRUŽINO
Erazem pravi, da se še nikoli ni tako dobro počutil v paru, kot se zdaj s Tejo, s katero že razmišljata o otročih.

MANJ DRUŽABEN
Erazem je poznan po tem, da zelo rad gosti prijatelje, vendar pravi, da je z leti vse manj družaben in pri družbi vse bolj izbirčen.

Story: Na kaj pomislite, ko se pogledate v ogledalo?

Vedno sem bil zadovoljen s tistim, kar sem videl v ogledalu. Ne verjamem, da je to stvar gub ali las. Vidimo ogledalo nas samih. Na obraz se nam zariše vsaka sreča, vsaka ljubezen, vsaka hvaležnost, seveda pa tudi vsako sovraštvo, vsaka skrb in vsak strah. In v tem je težava, ko se ljudje gledajo v ogledalo, klinc pa lasje ... Olajševalna okoliščina pri večini je ta, da ljudje v splošnem precej slabo vidijo. (nasmešek) Slabo tako in drugače, no, predvsem drugače!

Story: Se vam zdi koristno, da moški uporabljajo vedno več kozmetike, se vedno bolj urejajo? Tudi vi ste vedno urejeni ...

Ne vidim neposredne povezave med urejenostjo in uporabo kozmetike. Urejenost je stvar vzgoje in inteligence, uporaba kozmetike pa stvar bebavosti, naivnosti in iskanja bližnjic iz lastnega nezadovoljstva. To velja tako za moške kot za ženske, s tem da se nam nekatere od naštetih lastnosti pri ženski zdijo malo seksi in jih lažje toleriramo. Včasih. Se mi pa velik porast uporabe kozmetike pri moških zdi logičen v razvoju sodobne družbe, ki skozi oba ekstrema novodobne materinske vzgoje fantkov, torej skozi popolno razvajanje ali skozi posesiven psihofizičen teror, proizvaja večinoma permanentne in ireverzibilne mamine sinčke na eni in pedre na drugi strani. Ženske že dandanes težko najdejo kakšnega samca, ki ne pripada nobeni od omenjenih skupin, kar bo brškone še pospešilo množično žensko depresijo in pospešen prehod v matriarhat.

Story: Kako se počutite v petem desetletju življenja?

Vedno sem se počutil dobro in tudi sedaj se. Ste predvsem velik hedonist. Se vam zdi, da ljudje znamo uživati življenje?

Sodobna potrošniška družba je potencialne človeške užitke in zadovoljstva preprosto pos-

vojila ter iz njih naredila neko sužnjelastniško okolje, v katerem se gre svoj umazani marketing. Ljudje so dandanes neskončno obremenjeni z mislijo, da se brez tega ali onega ni mogoče imeti lepo. Nekateri ne brez dobrega avtomobila, drugi brez koke, tretji brez 200 parov čevljev in nekateri ne brez eksotičnih potovanj.

Zadovoljstvo, za katerega menim, da je primernejši izraz kot sreča, pa je veliko bolj enostavno. Tako enostavno, da ga je težko videti, težko opaziti. Prej ali slej bo verjetno ekonomsko počilo. Če ne bo počilo premočno, se znajo takratne mlade generacije naučiti česa na novo. Če bo počilo premočno, bo šlo pa itak vse skupaj (spet) od začetka.

Story: Se vam zdi, da je prepad med mladimi in starimi še tako velik, kot je bil nekoč?

Upam, da se bo še povečal, saj njihovi starši družbe, razen v tehničnem in tehnološkem smislu, niso pripeljali na kakšno zgledno razvojno stopnjo, mar ne? Družbeni trendi, ki jih je vpeljala postseksualno-revolucijska generacija, že na daleč smrdijo po popolni odtujenosti od razuma, po popolni degeneraciji osnovnih pogledov na svet. Aktivistične skupine, pa naj gre za okoljevarstvene, prehranjevalne ali seksualne, so se iz 'hobi' okolij, kar se mi zdi še sprejemljivo, preobrazile v prave verske sekte. Z vsem ideološkim sranjem vred.

Story: Ali se vam zdi v zadnjem času bolj problematična finančna kriza ali kriza vrednot?

Finančna kriza je kriza osebnih vrednot, kakopak! Rešitev je mnogo, samo nobene take, ki bi jo ljudje radi slišali ali bi si jo politiki upali speljati. Odkar pomnimo, človeštvo ubira težjo in veliko dražjo pot. Takšni pač smo. Hudo samodestruktivni.

Story: Ali ločujete odpadke? Kupujete eko pridelke? No, vaša partnerica Teja ima zdaj doma vrt, tako da boste v prihodnje verjetno jedli doma pridelano in povsem svežo zelenjavo ...

Večina modernih 'eko' prijemov je seveda popolna marketinška nategancija. V veliki večini stvari gre samo za interes multinacionalnega kapitala. Ljudje so naščuvani, da varujejo planet, če uporabljajo varčne žarnice, če namesto usnja in krzna nosijo plastiko, in imajo slabo vest, da bodo dvignili temperaturo planeta, če uporabljajo fosilna goriva. Ljudje so pač ovce, ki se jih zaradi pomanjkanja znanja in privzgojene dobrote da naščuvati na karkoli.

Story: Poznani ste kot izjemno družaben človek. Pa se vam kdaj zdi, da nekateri izkoriščajo vašo gostoljubnost?

Ne vem, če bi temu rekel izkoriščanje. Verjetno gre za neke vrste simbiozo. Oni me izkoriščajo, jaz pa nisem izkoriščan, bo šlo?

Story: Kako izbirate družbo? Imate čas, da se posvetite vsakemu, ali ste izbirčni?

Zdi se mi, da z leti postajam vse manj družaben. Vedno bolj sem izbirčen in vedno manj ljudi je, ob katerih se počutim dobro. Družba pač proizvaja vse več ljudi, ki jim je osnovna dejavnost lepiti se na druge. Če malo karikiram, je povprečen subjekt sodobne družbe melanholično depresiven, 50 kg pretežek osebek, ki doma ob basanju s čipsom živi življenje tistih, ki jih gleda po TV-ju. Se bom pa vedno trudil, da bom, vsaj na pogovorni ravni, vedno dostopen in odprt za vse preproste ljudi.

Story: Pa znate biti sam ali imate toliko družbe prav zato, ker vam je dolgčas?

Haha, nikoli v življenju še nisem občutil česa takšnega, kar bi lahko razumel kot stanje, ki ga ljudje označujejo z besedo 'dolgčas'. Tega termina sploh ne razumem, ne vem, kaj to je. In ... še vedno sem veliko sam. Biti sam ne pomeni biti osamljen. Ne znati biti sam pomeni biti osamljen. Kdor ne zna biti sam, po mojem mnenju niti v družbi ni kaj prida.

Story: Se vam zdi, da drži to, da so najtežje preizkušnje za najboljše?

To bi obrnil. Najboljši lahko postaneš, če v življenju prebrodiš najtežje preizkušnje.

Story: Rekla bi, da ste človek, ki vsako težavo vzame kot izziv. Drži?

Vse je izziv, mar ne? Na življenje samo in tudi nase gledam pozitivno cinično. Samega sebe in stvari okoli sebe jemljem veliko manj resno kot večina. Vse skupaj se mi zdi en velik štos, da ne rečem nateg narave. Ljudje bi morali spustiti nivo resnosti in dvigniti nivo zanesljivosti. Na žalost je ravno nasprotno. Ne vem, ali bi rekel, da obupam, znam pa odnehati. Ne grem prek trupel. Še takrat ne, ko je že nekdo pred mano naredil pomor.

Story: Se vam ljubi poslušati ljudi, ki samo tarnajo?

Ne. Ljudi, ki tarnajo, je treba še bolj priviti. Ko utihnejo, je treba znati popustiti. In prisluhniti.

Story: Dajete več drobiža natakarjem ali klošarjem?

Natakarjem vedno dajem relativno visoke napitnine. Všeč mi je ameriški sistem, kjer so plačani le od tega. Sistem je selektiven in plačilo individualno pogojeno. Pri nas bi sicer tak sistem pomenil, da bi morali delati več ali manj zastonj, tako da ... Med zadnjim dopustom Sandre (Erazmova tajnica, op. p.), sem šel na Čopovo do dveh klošarjev. Ločeno, do enega moškega in ene ženske. Predlagal, sem jima super plačilo, če posesata preprogo na stopnicah do moje pisarne, to je delo za največ 15 minut. Oba sta me nadrla, ali sem normalen, ali sta slučajno videti kot čistilki. Klinc, na Zoranovem mestu bi to 'fehtanje' popolnoma ukinil ...

Story: Ste uspešen poslovnež, veliko se pojavljate v javnosti – tudi zaradi svoje ustvarjalnosti. Ste kdaj pomislili, da bi se ukvarjali s politiko?

Absolutno ne. Samega sebe postaviti v okolje, ki je kadrovsko a priori negativno selekcionirano in kjer še tisti, ki se je povzpel najvišje v hierarhiji, zasluži manj kot šefica povprečnega frizerskega salona? Saj nisi resna ... Moram pa reči, da spoštujem tiste, sicer redke, pametne in poštene politike, ki se za vse nas nesebično borijo v tej umazani, hinavski, skorumpirani politični mlaki.

Story: Se vam zdi pomembno voliti?

Menim, da je udeležba na parlamentarnih volitvah dolžnost vsakega državljana. Osebno bi neudeležbo sankcioniral. Z odvzemom državljanstva denimo. Po drugi strani sovražim referendume in se jih ne udeležujem. Odločitve naj bodo stvar vlade, kakršnakoli je že izvoljena. Edino izjemo sem naredil na referendumu o arbitražnem sporazumu, saj sem se bal, da bodo funkcionalno nepismeni cepci brez vsakih pravilnih podatkov uničili največjo, če ne skoraj edino stvar, ki jo je po vojni ustvarila naša politika.

Story: Rekli ste, da bi imeli otroke po 40. letu. Je torej zdaj prišel čas za to?

Je! No, pustite mi ta malo še diplomirati septembra. Vsi ji preveč najedajo s tem, bo že ...

Je Teja prava, da bi bila mati vaših otrok?

Kaže že tako. Tega, ali je punca res prava, nikoli ne moreš zares vedeti. To, da pa v 30 letih druženja z ženskami še nisem srečal primernejše, pa drži!

Story: Kaj ima Teja v nasprotju z drugimi ženskami, da ste ji zaupali ključ svojega doma?

Teja je že tretja punca, ki živi pri meni. Verjetno bi bil že s prvima dvema, predvsem z Danielo, vse življenje, če ne bi zamočili. Drži pa, da se tako dobro, sproščeno in umirjeno v paru še nikoli nisem počutil, kot se prav s Tejo. Če bo znala z mano, kar, verjemite, ni najlažje, me ima.

"Urejenost je stvar vzgoje in inteligence, uporaba kozmetike pa stvar bebavosti, naivnosti in iskanja bližnjic iz lastnega nezadovoljstva."

◆ Napisala **Sonja Javornik**
◆ Fotografije **Grega Gulin**

ŽALOSTEN ZARADI SMRTI PSA

Tudi moški jočejo ...

Erazem je moški stare šole - torej tipičen alfa samec, ki na primer med počitnicami na svojem čolnu nalovi ribe za vso posadko, to pa ne pomeni, da se v njem ne skriva občutljiva duša. Včasih, a zelo redko, namreč tudi spusti kakšno solzo.

Story: Kdaj ste nazadnje jokali?

Ko sem pokopaval Atosa (njegov prejšnji pes, ki je zaradi bolezni pred časom umrl, op. p.). Kot dež. Po zelo dolgem času ...

Story: Kaj trenutno poslušate, berete?

Poslušam že vse življenje bolj ali manj iste stvari, težko se mi v vsakodnevni repertoar prikrade kaj novega, torej Floyde, Straitse, Jacka Johnsona, Jamiea Columna, Norah Jones ...

Po knjigi Bog kot zabloda Richarda Dawkinsa (res močno priporočam) berem po vrsti vse njegove knjige, sem pri tretji ...